

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 11. S. Spiritûs gratia. figuræ, & Symbola. Miscellanea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Est Spiritus ipse indissolubile vinculum Trinitatis: per quem, sicut Pater, & Filius, unum sunt; sic & nos unum sumus in ipsis. S. Bernardus l. 1. in Octava Paschæ.

Qui ab unitate dividitur; nè dubitas, quin ab eo recesserit Spiritus vitæ. Idem f. 1. in festo S. Michaelis.

Quam admiranda, quam amplectenda, illius gratia; perquam ita moderatur in nobis omnia opera nostra, ut sint tam sua, quam nostra; dona sua, & merita nostra. Superius jam assignavimus, quam sint multiplices humani cordis affectus. Hos itaque ille divinus Spiritus quotidie in Electis suis paulatim contemperat, & in unam harmoniam conformat; & gratia suæ pletrò, quasi citharædus doctissimus; hos extendendo, illos relaxando, & concordem quandam consonantiam coaptat: donec reboet ex his in auribus Domini Sabbaoth melodia quædam melliflua, & super modum dulcis, tanquam citharædorum multorum citharizantium in citharis suis. Richardus à S. Viçt. de Arca myst. l. 3. c. 24.

Si ego non morior pro Mundo, Paracletus non veniet. Quomodo enim adveniet; si inimicitia non solvantur? Theophylactus in Joan. 16.

Ubi charitas, ibi Spiritus S. S. Thom. Aqu. Opusc. 14. c. 2.

Conditio necessaria ad habendum Spiritum S. est concordia fraternalis: Ratio naturalis: quia sicut Spiritus humanus, ad hoc, ut vitam det corpori, requirit conjunctionem membrorum; ita etiam est de Spiritu S. S. Vincent Ferr. f. 1. in die Pent.

§. XI.

S. Spiritus gratia.

Figure, & Symbola.

Fons ascendeat de terra, irrigans universam superficiem terræ. Gen. 2. 6. Quis ille fons? Rupertus: gratia Spiritus S. tantâ copiam rigans massam generis humani; ut omnem terram faceret aptam frugibus alendis. Apud Efcobar Perf. Chr. t. 1. l. 6. Sect. 2. Obs. 8.

Det tibi Deus de rore calvi &c. Gen. 27. 28. Est rationali creaturæ nos cœli non alid, quam gratia Spiritus S., quæ peccata remittit. — Rupertus l. 7. c. 17. in Gen. hic. Spiritus S. vera, & sola, benedictio est Dei. Id. ib.

Spiritus Domini induit Gedeon. Judic. 6. 34. Et dicitur Spiritus Domini, id est, gratia Spiritus S.; indumentum contra frigus timoris malè humiliantis: vel contra calorem amoris malè accedentis. Hæ sunt enim duæ portæ Inferni, ex quibus omne molum. Hugo Card. hic.

Calamus scribae velociter scribentis. Psal. 44. 2. Spiritus enim S. non paulatim, & cum mora, gratiam suam infundit, sicut acquiritur scientia per longum studium; sed subito, & citò. Unde Act. 2. 2. factus est repente sonus &c. Hugo Card. hic.

Statuit procellam ejus in Auram &c. Pl. 106. 29. Auram appellat Spiritus gratiam; quæ reclus cogitationibus, quasi malò, animam divino portui appellit; gubernacula ratione tenente, & ad navigationem dirigente. Dicit

enim: *deduxit eos in portum voluntatis eorum.* S. Gregor. Nyss. tr. in Pl. c. 8.

Osuleter me osculo oris sui. Cant. 1. 1. Desiderat gustare dulcedinem gratiæ, quæ appropriatur Spiritui S.; participando ejus bona, & suam gratiam. S. Thom. Aqu. hic.

Tenu eum - donec introducã illum in domum matris meæ. Cant. 3. 4. Mater nostra, est gratia Spiritus, quæ spiritualiter nos regenerat: cujus domus est human mens; in qua eadem gratia suscipitur. Richardus à S. Viçt. in Appendice in Cant.

Quæ lacte sunt lota. Cant. 5. 12. Lactis nomine gratia Dei intelligitur; quæ per Spiritum S. Ecclesiæ tribuitur. Idem hic.

Flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Joan. 7. 38. Aqua Spiritus est gratia, ut Evangelista docet, Figulinum autem vas cor, quod facile confringitur, ac conteritur. Theophylactus hic.

Miscellanea.

Abiit in montana cum festinatione. Luc. 1. 39. Quò enim jam Deò plena, nisi ad superiora, cum festinatione contenderet? Nescit tarda molimina S. Spiritus gratia. S. Ambros. in Luc. l. 2. c. 1.

Amen dico tibi. Luc. 23. 43. Admiranda prorsus Spiritus S. gratia in corde hujus latronis agnoscitur. Apostolus Petrus negat: Discipuli in Emaus euntes dicunt; *nos autem sperabamus*: hic autem confidenter loquitur, dicens: *memento mei &c.* Bellarminus de 7. Verb. l. 1. c. 4.

Nisi quis renatus fuerit &c. Joan. 3. 5. Cur in hac generatione aliquid homini non datur adjutorium, sicut in prima ejus creatione? S. Chrysost. hom. 24. in Joan: quemadmodum in principio totum formavit; ita nunc totum creat. Et tunc, *faciamus*, inquit, *ei adjutorium*; hic minime: quippe, qui Spiritus S. gratiam accipit, nullâ re indiget; qui in Christi corpore perficitur, quoniam aliò opus est auxiliò? Sylveira hic.

Spiritus S. non est acceptor personarum: non enim quærit statum amplitudinem, sed animæ probitatem. Neque divites efferantur, neque pauperes animum dejiciant: tantummodo unusquisque se parat ad cœlestis gratiæ susceptionem. S. Cyrill. Jerol. Catech. 17.

§. XII.

S. Spiritus dona.

Figure, & Symbola.

Septem dies (creationis) possunt assignari reparationi; quæ fit in anima per septem dona Spiritus S. Prima dies Sapientiæ comparatur: Sapientia enim animam illuminat. Secunda Intellectu enim verum bonum à non vero bonò dividimus. Tertia Consilio. Quarta Fortitudini; & sic de aliis. Hugo Card. in Gen. 1.

Levavit pallium Elie. 4. Reg. 2. 13. Elias quidem ascendens, pallium reliquit Elifæo; Jesus autem ascendens gratiarum dona in Discipulos dimisit; quæ non unum Prophetam, se infinitos Elifæos, efficiunt; atque multò, quam ille erat, majores, & illustriores. S. Chrysost. tom. 6. l. 2. in Asc. Uuuu3 Quòd